

ВІДГУК

офіційного опонента

**кандидата юридичних наук, Коваленка Руслана Івановича
на дисертацію Вітрука Володимира Олеговича на тему: «Правове
регулювання професійного розвитку працівників судових органів в
Україні», представлену на здобуття ступеня доктора філософії за
спеціальністю 081 – Право**

Актуальність теми дисертаційної роботи обумовлена сучасними викликами, з якими стикається судова система України, включаючи постійне реформування та підвищення вимог до професіоналізму та компетентності працівників судових органів. Ці аспекти вимагають відповідної правової реакції, зокрема, вдосконалення правового регулювання професійного розвитку працівників судових органів для забезпечення високої якості правосуддя. Незалежність судової влади, ефективне функціонування судової системи і гарантування прав громадян значною мірою залежать від професійної підготовки та розвитку працівників судових органів. Відсутність належного правового регулювання у цій сфері може призвести до зниження якості правосуддя, підвищення кількості судових помилок і зниження довіри громадян до судової влади.

Таким чином, питання правового регулювання професійного розвитку працівників судових органів є надзвичайно актуальним і вимагає комплексного підходу для підвищення ефективності судової системи.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані дисертантом, є аргументованими та переконливими. Автор продемонстрував високий рівень теоретичної підготовки, використовуючи різноманітні наукові методи, зокрема формально-юридичний метод, методи аналізу і синтезу, порівняльно-правовий метод, та інші. Використання широкого спектру методів дослідження позитивно вплинуло на обґрунтованість отриманих результатів.

При виконанні роботи дисертантом було вирішено низку важливих завдань, серед яких: з'ясування особливостей правового регулювання професійного розвитку працівників судових органів, аналіз чинного законодавства та формулювання пропозицій щодо його вдосконалення, зокрема з урахуванням міжнародного досвіду.

Дотримання вимог академічної доброчесності. Важливо зазначити, що дисертація Вітрука Володимира Олеговича відповідає всім вимогам академічної доброчесності. У роботі ретельно дотримані правила цитування та посилання на використані джерела, що свідчить про повагу автора до інтелектуальної власності інших дослідників. Аналіз матеріалів та висновки, зроблені у дисертації, ґрунтуються на оригінальних дослідженнях автора, що підкреслює його наукову самостійність. Усі використані дані та джерела подані відповідно до наукових стандартів, що підтверджує відсутність порушень академічної доброчесності в роботі.

Позитивні риси кваліфікаційної наукової роботи. Дисертаційна робота Вітрука В.О. є цілісним і системним науковим дослідженням, яке відповідає вимогам до дисертаційних робіт за спеціальністю 081 – Право. Структура роботи є логічною і послідовною, складається з трьох розділів, у яких послідовно розглядаються теоретико-правові основи, етапи та стадії професійного розвитку, а також пропонуються напрями вдосконалення правового регулювання цієї сфери.

Автор вдало поєднує теоретичний аналіз із практичними рекомендаціями, що свідчить про високий рівень підготовки і знання теми дослідження. У роботі використано широкий спектр вітчизняних та зарубіжних наукових джерел, що свідчить про ґрунтовність дослідження.

Досить вдалим є акцент дисертанта на глибокому аналізі професійного розвитку працівників судових органів на різних етапах їх кар'єри (ст. 102-104). Вітрук О.В. детально розглядає вплив професійного розвитку на кар'єрне зростання працівників судових органів, включаючи їх адаптацію до нових вимог і умов роботи. Цей підхід є позитивним, оскільки дозволяє краще

зрозуміти, як забезпечити безперервний професійний розвиток у контексті динамічних змін у судовій системі, що є важливим для забезпечення високої якості правосуддя.

Доцільним є думка Вітрука О.В. про вивчення міжнародного досвіду в регулюванні професійного розвитку працівників судових органів (ст. 115-117). Автор порівнює український досвід з практиками інших країн, таких як Німеччина та США. Такий порівняльний аналіз є позитивним, оскільки він дозволяє виявити можливості для вдосконалення національної системи професійного розвитку та інтеграції міжнародних стандартів у практику українських судових органів.

Варто звернути увагу на використання Вітруком О.В. системно-структурного підходу до аналізу нормативно-правових актів, що регулюють професійний розвиток (ст. 133-135). Цей підхід дозволяє дисертанту глибоко аналізувати існуюче законодавство та виявляти його прогалини. Це є позитивним аспектом роботи, оскільки такий аналіз сприяє розробці конкретних пропозицій щодо вдосконалення правової бази, що регулює професійний розвиток працівників судових органів, що підвищує якість правосуддя.

Досить вдалим є формулювання Вітруком О.В. конкретних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів контролю за виконанням програм професійного розвитку (ст. 148-150). Ці рекомендації мають позитивне значення, оскільки вони спрямовані на посилення контролю за реалізацією програм підвищення кваліфікації, що, в свою чергу, сприяє підвищенню ефективності роботи судових органів і забезпеченню високої якості правосуддя.

Доцільним є звернення Вітрука О.В. уваги на аналіз ролі внутрішньої мотивації працівників судових органів у процесі професійного розвитку (ст. 157-159). Цей аспект є позитивним, оскільки автор підкреслює важливість внутрішньої мотивації як ключового фактора успішного професійного розвитку. Це дослідження має важливе значення для розробки програм

підвищення кваліфікації, які б враховували індивідуальні мотиваційні чинники, що підвищує ефективність професійного розвитку в цілому.

Наукова новизна одержаних результатів. Дисертація Вітрука Володимира Олеговича є важливим внеском у розвиток правової науки, зокрема у сфері правового регулювання професійного розвитку працівників судових органів в Україні. Наукова новизна роботи полягає в тому, що автор вперше здійснив комплексний аналіз нормативно-правової бази, яка регулює професійний розвиток працівників судових органів, з урахуванням сучасних викликів та потреб реформування судової системи.

Дисертант запропонував нові підходи до вдосконалення правового регулювання цієї сфери, зокрема, через впровадження системного підходу до контролю та оцінки ефективності програм підвищення кваліфікації. Вітрук О.В. також зробив вагомий внесок у розвиток концепції професійного розвитку, звернувши увагу на важливість внутрішньої мотивації працівників судових органів та інтеграції міжнародних стандартів у національне законодавство.

Крім того, робота містить нові теоретичні положення щодо ролі цифрових технологій у професійному розвитку та пропонує конкретні механізми їх впровадження в судову систему України. Таким чином, наукова новизна роботи Вітрука В.О. проявляється як у розширенні теоретичних уявлень про професійний розвиток працівників судових органів, так і у розробці практичних рекомендацій щодо вдосконалення відповідного правового регулювання.

Наукові публікації здобувача. Вітрук Володимир Олегович продемонстрував високу наукову активність, що відображається у його наукових публікаціях, які охоплюють основні положення та результати дисертаційного дослідження. Здобувач опублікував кілька наукових статей у фахових виданнях України, а також виступив з доповідями на науково-практичних конференціях, що підтверджує актуальність і новизну його дослідження. Всі публікації відповідають вимогам Міністерства освіти і науки

України щодо оприлюднення результатів наукових досліджень, що є важливим аспектом академічної доброчесності.

Рівень виконання поставленого наукового завдання. Здобувачем успішно досягнуто мети дисертаційного дослідження, а саме: дослідження правового регулювання професійного розвитку працівників судових органів в Україні та формулювання рекомендацій щодо його вдосконалення. Вітрук В.О. повністю виконав поставлені завдання, що підтверджується глибиною аналізу, системним підходом до дослідження та обґрунтованістю висновків і пропозицій. Результати дослідження мають важливе практичне значення і можуть бути використані для подальшого реформування судової системи України.

Оволодіння здобувачем методологією наукової діяльності. Вітрук В.О. демонструє високий рівень володіння методологією наукової діяльності. У дисертації використано широкий спектр наукових методів, серед яких формально-юридичний, порівняльно-правовий, системно-структурний, методи аналізу і синтезу. Здобувач успішно застосував ці методи для досягнення наукових цілей, що свідчить про його здатність до критичного мислення та вміння проводити глибокі наукові дослідження. Володіння методологією наукової діяльності також відображається в чіткому та логічному викладі матеріалу, що підвищує наукову цінність дисертації.

Водночас, у роботі є певні недоліки, які потребують додаткової уваги:

1. На сторінці 69 дисертант розглядає професійний розвиток працівників судових органів в Україні, але не враховує можливі регіональні відмінності, які можуть впливати на цей процес. Україна має значні регіональні відмінності в соціально-економічному розвитку, що може суттєво впливати на доступ до ресурсів для професійного розвитку та їхню якість.

Було б доцільно включити аналіз регіональних особливостей професійного розвитку, зокрема, як відмінності у фінансуванні, доступі до навчальних програм і наявності кваліфікованих кадрів впливають на

можливості для працівників судових органів. Це дозволило б краще зрозуміти виклики та можливості професійного розвитку в різних регіонах країни.

2. На сторінці 93 дисертант розглядає професійний розвиток у межах судової системи, але не згадує про взаємодію з іншими державними інституціями, такими як Міністерство освіти і науки України, органи державної служби тощо. Ця взаємодія є важливою для забезпечення комплексного підходу до професійного розвитку.

Доцільно було б розглянути, як співпраця між судовими органами та іншими державними інституціями може впливати на професійний розвиток працівників судової системи. Наприклад, можна було б дослідити роль Міністерства освіти у формуванні програм підвищення кваліфікації або співпрацю з іншими галузями права. Це зробило б роботу більш комплексною і практичною.

3. На сторінці 145 дисертант наводить певні рекомендації щодо вдосконалення професійного розвитку, але ці рекомендації є досить загальними і не містять конкретних практичних кроків. Відсутність детальних рекомендацій може знизити практичну цінність роботи, оскільки не ясно, як ці рекомендації можна реалізувати на практиці.

Було б доцільно запропонувати більш конкретні і детальні рекомендації, які можна було б легко впровадити в судовій системі. Наприклад, можна було б розробити конкретний план заходів для підвищення кваліфікації працівників судових органів, що охоплював би різні аспекти їхньої діяльності. Це підвищило б практичну значущість дослідження і зробило б його більш корисним для впровадження в реальному житті.

Ці зауваження мають характер побажань і не впливають на загальну позитивну оцінку роботи.

Загальний висновок. Дисертаційна робота Вітрука Володимира Олеговича на тему «Правове регулювання професійного розвитку працівників судових органів в Україні» є самостійним науковим дослідженням, яке відповідає встановленим вимогам до даного роду дисертацій. Тема роботи

розкрита повністю, поставлені завдання вирішені, мета досягнута. Зміст роботи свідчить про високу обізнаність автора в обраній темі та ґрунтовне дослідження проблематики. Враховуючи наведене, Вітрук Володимир Олегович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, а його дисертація заслуговує на позитивну оцінку.

Офіційний опонент:

**асистент кафедри трудового права
та права соціального забезпечення ННІ права
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
кандидат юридичних наук**

Руслан КОВАЛЕНКО

